

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

**„НАУКА, ОСВІТА,
СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Матеріали II Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців

**17-18 травня 2007 року
м. Рівне**

Рівне – 2007

УДК 001+37+316.3

ББК 72

Н 34

Рецензенти:

С.С. Пальчевський – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки Рівненського державного гуманітарного університету

А.Я. Бомба – доктор фізико–математичних наук, професор кафедри інформатики та прикладної математики Рівненського державного гуманітарного університету

Н 34 Наука, освіта, суспільство очима молодих: Матеріали II Всеукраїнської науково–практичної конференції студентів та молодих науковців 17–18 травня 2007 року, м. Рівне. – Рівне: РВВ РДГУ, 2007. – 206с.

Збірник містить матеріали доповідей студентів, магістрантів, здобувачів, аспірантів, вчителів та викладачів провідних ВНЗ України. В публікаціях висвітлені актуальні питання педагогіки, психології, методики викладання окремих дисциплін у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах, особливості розробки та використання в освіті, науці, інших галузях прикладного програмного забезпечення.

Для студентів та магістрантів вищих навчальних закладів, вчителів та психологів загальноосвітніх навчальних закладів, наукових та педагогічних працівників.

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 27.04.2007р.)

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2007

© Автори, 2007

президентом надії, ніж реальних досягнень. 40 % його виборців сподіваються, що він „зможе справитися з проблемами, які стоять перед країною, в наступні чотири роки”, і лише 30 % переконані, що він успішно керував країною під час першого президентства [7,74]. Причина такої віри у можливість Путіна, а отже, і його харизми, заключаються, на нашу думку, у повній відповідності його особистісних якостей, доповнених вдалим іміджем, образу активного, рішучого і цілеспрямованого політика, який турбується про свій народ.

Помітну роль у перемозі Путіна відіграло те, що серед інших кандидатів у президенти РФ він не мав реального конкурента. Ми вважаємо, що основна причина цього – не потужні можливості адміністративного ресурсу, яким володів Путін як глава держави, а політична слабкість його опонентів. За даними опитувань, проведених перед парламентськими виборами, у всіх електоратах, за винятком КПРФ, Путін як кандидат у президенти набрав більше голосів, ніж лідери відповідних партій [7,70]. Перемога на виборах до Державної Думи пропрезидентської „Єдиної Росії” так вразила опозицію, що найпомітніші російські політики просто відмовилися від участі у президентських перегонах. Путін обов'язково мав перемоги, якщо не в першому, то другому турі, і без використання адмінресурсу, але останній все ж місце.

Таким чином, ми вважаємо, що перемога Путіна на президентських виборах 2004 року була спричинена дією цілого комплексу факторів, серед яких виділяються такі: досягнення і закріплення Путіним соціально – політичної та економічної стабільності, чому посприяли початок реалізації довгоочікуваних у суспільстві реформ, повернення Чечні до складу РФ, витіснення олігархів з політичного життя країни (на федеральному рівні); поживлення інтеграційних процесів на теренах СНД, зростання міжнародного авторитету Росії і сприятлива зовнішньополітична кон'юктура (боротьба з міжнародним тероризмом, високі світові ціни на енергоносії); привабливість особистісних якостей, стилю політичної поведінки та передвиборчої програми Путіна для прибічників різних ідеологій; успішність його передвиборчої кампанії, гарантом якої стала агітаційна та інформаційна підтримка з боку державних ЗМІ; політична слабкість опонентів Путіна, яка особлива стала помітною після парламентських виборів у грудні 2003 року; ментальна схильність росіян довіряти життя країни „сильному” лідеру. Водночас, відверте і масштабне використання адміністративного ресурсу під час агітації і для заохочення виборців у день голосування не дало владі, а отже і Путіну популярності, тобто не може розглядатися як один з вирішальних факторів переобрання діючого президента РФ на другий термін.

Список використаних джерел

1. Бабаева С., Григорьева Е. Президент в прямом эфире // Известия. – 2003. – 19 декабря.
2. Булавинов И. Президент в кандидаты // Коммерсантъ – Власть. – 2003. – 8–14 декабря. – С.30–31.
3. Гринкевич О.И. Новим курсом? Росія після виборів // Політика і час. – 2004. – № 4. – С.29–37.
4. Двадцять п'ять окремих недоліків // Коммерсантъ – Власть. – 2004. – 22 марта. – С.12–18.
5. Камышев Д. Избирательный участок // Коммерсантъ – Власть. – 2004. – 26.01 – 1.02. – С.26–27.
6. Медведев Рой. Владимир Путин: четыре года в Кремле. – М.: Время, 2004. – 656 с. – 16
7. Седов Л.А. О чем вещают голоса избирателей // Общественные науки и современность. – 2004. – № 5. – С.65–74.
8. Фартышев В.И. Последний шанс Путина. Судьба России в XXI веке. – М., Вече, 2004. – 480 с.

ТРАГІЧНА ДОЛЯ УКРАЇНЦІВ ХОЛМЩИНИ ПЕРІОДУ 1939–1947 РР. В КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКО–ПОЛЬСЬКИХ ВІДНОСИН

Пилипович Т.В. студент

Карпукіна Т.О., аспірант

Рівненський державний гуманітарний університет

Українсько-польські стосунки впродовж багатьох століть склалися не просто. Розв'язка відбулась під час Другої світової війни. З обох боків пролилася кров багатьох тисяч невинних людей. Від закінчення війни минуло більше 60 років. Сучасні Україна і Польща є суверенними і добросусідськими державами. Більше того, на різних рівнях говориться про стратегічне партнерство обох держав. Але над стосунками добросусідства між обома країнами продовжуються тягити стереотипи минулого. Склалася парадоксальна ситуація. З одного боку, дійсно розвиваються міждержавні відносини, з іншого – в Польщі гостро піднімаються питання стосовно загибелі поляків влітку 1943 року на Волині, внаслідок екстермінаційних дій проти них загонів УПА. Про трагедію 1943 р. на Волині протягом останнього десятиліття говориться і пишеться багато практично на всіх рівнях. Проте, є ряд інших сторінок історії, де протистояння носило не менш зловісний і кривавий характер. Виходячи із сказаного я хотів би привернути увагу до долі тієї частини українців, яка колись переважала у складі населення історичної Холмщини – найзахідної української етнічної території, що нині перебуває у складі Польщі і простягається вузьким пасмом вздовж нинішнього українсько-польського кордону.

У ХХ ст. двічі відбулася між українською та польською стороною сутичка з приводу того, до якої ж держави має належати Холмщина – Україні чи Польщі. В першому випадку це сталося наприкінці Першої Світової війни, коли держави Четвертого союзу підписали 9 лютого 1918 р. в Брест-Литовському мирну угоду з УНР, за якою територія колишньої Холмської губернії визнавалася складовою частиною УНР. Насправді ж, як відомо, та угода не набрала чинності через ряд причин. Формально – правовою підставою приєднання Холмщини до відновленої Польської держави став Ризький мирний договір між Польщею і радянською Росією від 3 березня 1921 р. підписаний також представниками радянської України. Влада Другої Речі Посполитої, на жаль, не зуміла, а точніше, не захотіла створити елементарних умов для забезпечення культурно-національних

запитів холмщаків, розраховуючи на їх асиміляцію. Польські власті знехтували міжнародними зобов'язаннями, нормами права стосовно українців Холмщини. Вже з початком 20-х рр. ХХ ст. на території Холмщини було розпочато безпрецедентний наступ на Православну церкву, заборонялися українські школи, вживання рідної мови в установах, громадських місцях і навіть вдома. Масові протести українців залишалися без відповіді (1, с.19).

З початком Другої Світової війни в холмщаків з'явилася надія на покращення власного становища. Під кінець вересня 1939 р. на їх землі вступили, на короткий час, радянські війська. Однак, за „Договором про дружбу і кордони” від 28 вересня 1939 р. „до сфери впливу нацистської Німеччини відійшли Люблінське і частина Варшавського воєводства” (2, с107–108). Після цього радянським військам довелося залишити Холмщину, куди в 1939 р. вступили німецькі війська. Території були включені до створеного декретом Гітлера від 12 жовтня Генерал-губернаторства, очоленого Гансом Франком. Тоді, у 1939 р. в генерала опинилася Лемківщина, частина Надсяння, Холмщина з півднем Підляшшя, що складало 16 тис. км² українських етнічних земель з 1,2 млн. населення, в тому числі майже 500 тис. українців (3, с.360).

Німецька політика щодо українців у Генерал-губернії не була постійною. Вона змінювалася в залежності від військово-політичної ситуації, як зрештою просто від настроїв німецьких окупантів. Загалом, внаслідок вжитих заходів, при активній участі місцевих українців, протягом 1940–1943 рр. на Холмщині відбулося українське національне пробудження, було впроваджено систему освіти учнівської молоді, дорослого населення, вперше за останні століття українці отримали змогу реалізувати своє невід'ємне право на національну освіту.

Однак, зміни, які проходили в українському середовищі Холмщини, не на жарт стурбували польські підпільні військово-політичні організації, які вбачали в організованому українцями русі загрозу для територіальної цілісності повоєнної Польщі. Тому з кінця 1941 р. – початку 1942 р. вони приступили до активних антиукраїнських дій. За даними історика Михайла Хом'яка жертвами польського терору на Холмщині стали: 37 діячів Українського Центрального Комітету, 11 священників, 5 агрономів, 9 вчителів, 8 лікарів, 20 вїтїв, 26 солтисів, 290 сільських господарів. До того ж холмщаки постійно зазнавали каральних акцій з боку німецьких властей, наскоків радянських партизанів. На жаль, вибіркові вбивства, як виявилось, були лише проявом до масового знищення української людності Холмщини. Суцільне, точніше планове, паління сіл і поголовне вирізання тамтешніх українців, розпочалося в лютому 1944 р. Лише в Грубешівському повіті, разом із знищеними у травні 1943 р. селянами, повністю зруйновано 52 села, в яких вбито 4 тисячі українців (5, с.655–656). Керівництво польського підпілля своїми антиукраїнськими заходами намагалося довести місцевих українців до того, щоб вони покинули свої споконвічні землі і перебралися деінде, зокрема за Буг. Однак, до остаточного розв'язання „української проблеми” як це хотіли зробити антиукраїнські елементи польського підпілля на Холмщині, навесні 1944 р. не дійшло оскільки, в східну частину вступили загоны УПА з Волині та Галичини, рятуючи від беззастережного винищення місцевих українців, суттєво вже стероризованих. В ситуації, що склалася, їм довелося вести боротьбу проти німецьких окупантів, польських і радянських партизанів. На мою думку, без прийшлих загонів українська людність Холмщини була б знищена стовідсотково.

Із вступом радянських військ під кінець другої декади липня 1944 р. на територію Польщі ситуація змінилася. Радянські війська поборювали і українські незалежницькі і польські патріотичні сили. Вже в липні і на початку серпня на теренах Холмщини радянські військові політпрацівники за допомогою місцевих активістів, проводили сільські сходи за прилучення Холмщини до УРСР у вигляді окремої області. Виснажені і зневірені в будь-яку справедливість місцеві українці досить одностайно підтримали ідею

приєднання територій Холмщини до складу УРСР, про що свідчить число письмових заяв, листів на ім'я Хрущова (6, с.65–67). Але невдовзі становище змінилося прямо до навпаки. Вже, коли радянські службовці пересилали згадані листи Миколі Підгорному. Призначеному „Головним уповноваженим уряду України по переселенню українського населення з території Польщі”, то у супровідній записці писали, що надсилають „12 листів українців, проживаючих на польській території, які просять пересилити їх на територію Української РСР”, хоч насправді в листах йшлося про приєднання до неї, а не переселення. Таким чином, дуже швидко рух за приєднання Холмщини до України уступив місце рухові за „добровільне” переселення. Розпочалася широко розрекламована кампанія виїзду „під залізну руку Сталіна”.

Польська сторона з полегшенням сприйняла угоду про переселення, проте не хотіла випустити майна. Особливо дошкульними щодо українців у цьому плані виявилися дії польського підпілля і місцевого польського населення. Відбувалися постійні напади на українців, пограбування їх, вбивства перед виїздом.

За наявними даними з Польщі до України протягом 1944–1946 рр. евакуйовано 482880 українців. Перший ешелон з ними був відправлений з залізничної станції Володимир-Волинський. Пасажирами 28 вагонів стали 290 жителів села Стрільці Грубешівського повіту разом зі своїм майном. Останній збірний ешелон у складі 15 вагонів з 71 українцем відійшов від станції Буг Володавський 12 липня 1946 р. Таким чином перший і останній переселенські потяги з українцями відійшли з холмсько-підляських земель (7, с.230–231). Скільки ж вивезено українців з Холмщини разом з Підляшшям? Якщо виходити з наявних документів, то 193 тис. 420 осіб або понад 94% від цього загалу (8, с.231–232).

А вже згодом, 28 квітня 1947 р. була розпочата сумнозвісна акція „Вісла”. Як військово-політична операція вона тривала три місяці, хоча її завершення затяглося на досить тривалий час. За даними польського генштабу, під час виконання було виселено понад 140,5 тис. українців та членів змішаних українсько-польських родин, в тому числі з Люблінського воєводства, тобто з Холмщини трохи менше 45 тис. осіб (9,

с.190–191). Акція „Вісла” завершила насилля над українцями Холмщини і Підляшшя, остаточна фаза якого розпочалася під час війни. Важко розраховувати на абсолютну точність даних, якими користується той чи інший автори, оскільки вони в документальних джерелах інколи суттєво відрізняються. В усякому випадку Холмщину і південну частину Підляшшя покинуло майже 250 тис. етнічних українців, і за різними даними, загинуло на місці до 15 тис. осіб (10, с.32).

Цілком зрозуміло, що депортації українців з Холмщини, як, зрештою, й усього Закерзоння заподіяли їм непоправної кривди. Ніякими мірками не виміряти людських втрат на місці і поневірянь впродовж десятиліть виселених. Безповоротно знищено багату, значною мірою унікальну, матеріальну і духовну культуру холмщаків.

Список використаних джерел

1. Трагічна доля українців Холмщини. Загальні завваги. Ю. Макар.[В:] А. Боровик.. Треті збори Всеукраїнської громадської організації „Конгрес українців Холмщини і Підляшшя”.
2. СРСР –Германия. 1939. Документы о советско –германских отношениях с апреля по октябрь 1939 г. Vilnius: Mokslas, 1989.
3. Енциклопедія Українознавства. – Т.1. –Париж: Молоде життя, 1995.
4. Список замордованих польськими бандами діячів Холмщини і Підляшшя // The Provincial / Archives of Alberta (Canada). Michael Khomiak Papers. 1997.
5. Надбужанщина. Сокальщина, Белзчина, Радехівщина, Каміначчина, Холмщина і Підляшшя. Історично –мемуарний збірник. –Т.2. – Нью –Йорк –Париж –Сідней –Торонто: Об’єднання Надбужанців, 1989.
6. Сергійчук В. Трагедія українців Польщі. – Тернопіль: КЖВ „Тернопіль”, 1997.
7. Сергійчук В. Трагедія українців Польщі. –Докум.
8. Макар Ю. Акція „Вісла”: Характер та наслідки для українців Польщі //Pamiety ny rok 1947. – Rzeszow: WSP., 2001.
9. Тру хан М. Українці в Польщі після другої світової війни. 1944–1984 – Нью –Йорк, 1990.

ПРИЧИНИ ТА ПОЧАТКОВИЙ ЕТАП ДЕПОРТАЦІЙНИХ АКЦІЙ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ 1939–1941 РОКІВ

Писцьо Віталіна, студентка

Давидюк Р.П., канд. історичних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Депортації виступали важливим елементом загальної репресивної політики радянської держави, її дієвим інструментом. Феноменальним було те, що репресивно – депортаційні акції проти народу мали під собою правову основу. Нормативну базу склали різні постанови, інструкції, накази, щоденні записки та інші звітні документи, які регламентували буквально все. Депортації були скеровані на руйнування структур попереднього державного та адміністративного апарату, польської системи управління і власності. Результатом такого підходу стало те, що у розряд ворогів радянської влади перевели не тільки тих, хто виступав проти неї зі зброєю в руках, а й тих, хто ставився до неї лояльно, однак критично оцінював методи її будівництва.

Якщо проаналізувати причини депортації народів за тим, як визначала їх радянська система, то вони зводяться до наступного: очищення суспільства від наявних і потенційних ворогів сталінізму, без акцентування уваги на відношеннях між ними. Оскільки потенційні вороги, на думку влади, могли „проявити себе в наступний критичний період, у період війни – найнебезпечнішим чином – масовим зрадництвом, повстанством, актами диверсій, розкладаючим впливом на навколишніх, тобто їх ворожа діяльність у власному таборі може стати вирішальним фактом поразки”. Судячи з усього, Й. Сталін вбачав вихід із становища у „похованні діючих внутрішніх і потенційних ворогів соціалізму в землі” [1, с.33].

Загалом, дослідники визначають чотири етапи депортації із Західної України в 1939–1941 роках.

Перший етап розпочався 10 лютого 1940 року. Вже на 13 лютого за різними даними із Західної України було депортовано біля 17.206 сімей (89.062 особи) [2, с.123–124]. Це переважно були польські осадники, лісники та їх родини.

Другий етап депортації розпочався 13 квітня 1940 року і тривав до червня цього ж року. Жертвами цієї акції стали переважно жінки і діти, тобто члени сімей заарештованих і засуджених громадян. Число виселених коливалося від 120 тисяч [3, 21] до 320 тисяч осіб [4, с.432].

Третій етап тривав впродовж червня – липня 1940 року, коли було вивезено близько 240 тисяч осіб [2, с.124].

Останній, четвертий етап депортацій відбувся у червні 1941 року. Його жертвами стали приблизно 300 тисяч осіб. Це переважно кваліфіковані робітники, залізничники, заможні селяни та інтелігенція [2, с.124].

Всі депортаційні акції проходили за єдиною технологією: одночасно у всьому регіоні, стосувалися визначеної категорії людей, проводилася за наперед підготовленими списками та визначеними умовами місць виселення. Постанови НКВС у 1940 році перерахували чотирнадцять категорій населення, що підлягали депортації. Так, до першої категорії входили троцькісти та інші „єретики марксизму”. У списки також включалися всі ті, хто колись їздив за кордон або мав „контакти з представниками іноземних держав”. Але більшість депортованих складали представники верхівки суспільства і члени їхніх сімей: політики, службовці, офіцери армії і поліції, адвокати, землевласники, бізнесмени, власники готелів та ресторанів, священники й активні прихожани [5, 19]. Жодна інструкція не виконувалася належним чином, адже за численними

ЗМІСТ

Секція 1. Молодий педагог

1. <i>Аблаєва З.Р.</i> Соціально – філософские проблеми компьютеризации	3
2. <i>Аблітарова А.Р.</i> Проблеми формування полікультурної компетентності дошкільників в умовах трансформаційних процесів	4
3. <i>Аблязізова Г., Анафієва Э.Р.</i> Двужычыное образование младших школьников в поликультурном пространстве.	6
4. <i>Анафієва Е.Р.</i> Проблема формування вимовних умінь та навичок у молодших школярів.	8
5. <i>Балдинюк О., Побірченко Н. С.</i> Шляхи оптимізації культурно – дозвіллевої діяльності підлітків	10
6. <i>Бекирова Л.Э.</i> Особенности формирования готовности учителей начальных классов к применению интерактивных технологий обучения.	12
7. <i>Білик О., Яциур М. С.</i> Інтерактивні технології в профорієнтаційній роботі з учнями початкових класів.	14
8. <i>Борисюк І.А., Коваль В.В.</i> Методика проведення нестандартних уроків з математики.	15
9. <i>Войтович І.С.</i> Застосування психологічних тестів для дослідженні рівня сформованості пізнавальних умінь.	17
10. <i>Войтович О.П.</i> Впровадження і розв’язування міжпредметних пізнавальних задач з фізики.	18
11. <i>Гаврюсєва Т.</i> Методика розробки тестових програм для використання в умовах кредитно – модульної системи навчання.	19
12. <i>Галатюк Ю. М.</i> Про гуманізацію вивчення природничих дисциплін в сучасній школі	20
13. <i>Герасименко Т.</i> Соціально – педагогічні перетворення в контексті дошлюбної підготовки молоді.	21
14. <i>Глинюк І., Войтович І.С.</i> Підвищення інтересу до вивчення хімії в загальноосвітніх закладах.	22
15. <i>Дикало В.І., Комаровська О.А.</i> «Національне виховання» та «етновиховання» в сучасній етнопедагогіці.	24
16. <i>Дорожко Т., Гавриш І.В.</i> Особливості конструювання занять евристичного типу	25
17. <i>Дякович Л.А., Яциур М.С.</i> Роль політехнічних загальнотрудових вмінь в професійному самовизначенні учнів основної школи	26
18. <i>Євтушенко Н.М., Кирильчук Ю.В.</i> Використання інтерактивних технологій при формуванні політехнічних знань та вмінь в учнів 8 – 9 класів на заняттях трудового навчання.	27
19. <i>Зброжек Д., Яциур М.С.</i> Застосування методу проєктів у трудовій підготовці учнів основної школи.	29
20. <i>Зель І.О., Дубровська Л.О.</i> Професійна комунікативна компетентність спеціалістів гуманітарного профілю та її значення у підготовці майбутніх андрагогів.	30
21. <i>Карпенко Н., Палій О.А.</i> Інтеграція змісту освіти як один з шляхів формування професійної компетентності фахівців дошкільної галузі: досвід Швеції	31
22. <i>Катинська Л., Семенов О.О.</i> Педагогічні задачі як засіб реалізації принципу фундаментальності в професійній підготовці майбутнього учителя.	33
23. <i>Ковальчук Т.П., Костюк М.П.</i> Принципи мінімізації ризиків навчально – виробничого травматизму.	35
24. <i>Козак Є.М., Кирильчук Ю.В.</i> Використання інноваційних технологій навчання в зош на заняттях з трудового навчання.	37
25. <i>Козлюк О.А.</i> Вплив сім’ї на формування гуманістичного спілкування у старших дошкільників.	39
26. <i>Крайчук О.В., Соколовська О.П.</i> Вивчення вищої математики студентами нематематичних спеціальностей у контексті Болонського процесу	40
27. <i>Кривець С., Падул Н.О.</i> Теоретичне обґрунтування критеріїв та ознак сформованості інформаційно – пошукової компетентності майбутніх учителів.	41
28. <i>Кудусова А.Ш.</i> Сложности теоретического моделирования гуманистической направленности будущих учителей начальных классов.	43
29. <i>Левчиенюк В.Я.</i> Електронний секундомір для шкільного демонстраційного експерименту.	45
30. <i>Лупенко – Ковтун С.М., Мартіросян Л.А.</i> Нестандартний урок в інтерактивному режимі.	46
31. <i>Матвєєва Н.</i> Школи передового педагогічного досвіду на службі молодим учителям.	48
32. <i>Матвійчук А.Д.</i> Концентроване навчання вищої математики студентів з особливими потребами.	50
33. <i>Матвійчук Н., Сілков В.В.</i> Застосування мультимедійних програмних засобів на уроках математики.	51
34. <i>Мирончук Т., Войтович І.С.</i> Організація хімічних досліджень в домашніх умовах.	53
35. <i>Момотюк Л.Б., Євтух М.Б.</i> Педагогічні умови громадянського виховання молодших школярів.	54
36. <i>Мусяця Л., Сілков В.В.</i> Задачі, як реалізація поставленої мети завдання. Творча робота над ними.	56
37. <i>Павлюк, Р., Сулаєва Н.В.</i> Креативність та педагогічні технології у контексті сучасності.	57
38. <i>Падалка О.І.</i> Формування пріоритетних цінностей у майбутніх вихователів.	58
39. <i>Пархомець Ю., Галатюк Ю.М.</i> Експериментальні задачі в структурі лабораторних робіт з фізики.	59
40. <i>Сейдаметова Л.Н.</i> Психолого – физиологические основы межпредметных связей в обучении.	60
41. <i>Сидяк Ю.С., Мислінчук В.О.</i> Технологічні особливості тематичного контролю знань учнів у контексті програмованого вивчення фізики.	61
42. <i>Сілков В.В., Сілкова Е.</i> Деякі аспекти технології переходу на кредитно – модульну систему підготовки вчителів початкових класів.	63

43. *Стасьонюк О., Левківський М. В.* Науково – дослідницька робота учнів шкільних лісництв у системі профорієнтаційної роботи: досвід Житомирської області. 64
44. *Страхонюк І. П.* Формування професійних інтересів і намірів 66
45. *Троцюк М., Семенов О.С.* Ієрархія ціннісних орієнтацій студентів педагогічного коледжу 69
46. *Холод О.В., Поніманська Т.І.* Педагогічні умови соціалізації дітей 6 – 7 року життя, які виховуються в дитячому будинку. 72
47. *Челишкіна О.В.* Формування професійної спрямованості учнів у процесі трудового навчання 73
48. *Шабаліна В., Сварковська Л.А.* Теоретичні аспекти використання дидактичних ігор у процесі навчання молодших школярів. 76
49. *Шевчук О., Побірченко Н.С.* Педагогічні аспекти діяльності колеги Павла Галагана (1871–1920рр.) . . 77
50. *Якобчук А.Л., Юсенко А.С.* Формування культури праці і реалізація ресурсозберігаючих технологій учнів. 78
51. *Янчук В.В., Сингаївський Д.В.* Формування конструкторських умінь та навичок у старшокласників. . 79
52. *Сяська І.О.* Дослідження рівнів сформованості екологічної свідомості старшокласників. 81
53. *Дем'яненко І.* Використання положень гуманітарної педагогіки як передумова збереження психологічного благополуччя суб'єктів навчального процесу. 85

Секція 2. Молодий психолог

54. *Волювач О.С., Шевченко Н.Ф.* Професійне самовизначення як смисл професійної діяльності 88
55. *Галицька О., Татенко В.О.* Про актуальність суб'єктно –вчинкової парадигми при дослідженні особистісної зрілості. 89
56. *Димченко Н.* Формування психологічної готовності майбутніх менеджерів –економів до професійної діяльності. 90
57. *Зелінська О., Бурдяк В.І.* Протестний потенціал демократичних трансформаційних процесів українського суспільства. 91
58. *Колесник О.М., Горська Г.О.* Особистісна підготовка практикуючого психолога. 92
59. *Куликовська Н.* Функціонування емотивного компонента в семантиці гендерно маркованих фразеологічних одиниць. 94
60. *Міньков Д.* Деякі аспекти соціалізації підлітків у позашкільних навчальних закладах 95
61. *Мосол Н.* До питання формування особистісної готовності до вибору професії психолога. 97
62. *Остапчук Н.О.* Виховання моральних якостей дитини за допомогою метафори. 98

Секція 3. Молодий природодослідник

63. *Белеля М, Мельник В.Й.* Дослідження якості води р. Іква. 100
64. *Кілюшик Т., Грюк І. Б.* Переваги і недоліки використання генетично модифікованих продуктів. 101
65. *Костолович М., Клименко М.О.* Екологічний стан природних ресурсів боліт Полісся 102
66. *Кравчук В., Мельник В.Й.* Проблеми забруднення атмосферного повітря міста Рівне автотранспортом. 103
67. *Максимець Оксана, Грюк І. Б.* Морфологічні зміни сосни звичайної (*Pinus Sylvestris L.*) як індикатор радіаційного забруднення. 104
68. *Мантула М.В., Мельник В. Й.* Дослідження якості води річки Устя. 106
69. *Олексюк В., Шпак В.І.* Життя, віддане науці (природодослідницька діяльність вченого –ботаніка Антонія Анджеївського) 108
70. *Петрук К., Грюк І.Б.* Радіобіологічні реакції рослин. 110
71. *Поніманський Л.В.* Разработка автоматизированной системы управления технологическим процессом по производству древесных гранул. 112
72. *Суходольська І., Мороз Є.П.* Інтродукція популяції пальчатокорінника фукса з природної флори в культуру. 113
73. *Теслюк Н.Я., Лико Д.В.* Пошкодження Каштана кінського (*Aesculus hippocastanum*) у парковому господарстві. 115
74. *Хоменчук Т.С., Тищук В.І.* Дефекти структури кристалів. Види дислокацій. 116
75. *Чернявська О., Грюк І.Б.* Підвищення радіозахисних властивостей хлібобулочних виробів добавками нетрадиційної сировини рослинного походження. 119
76. *Чернявська О., Грюк І.Б.* Забруднення харчових продуктів та шляхи зниження в них рівня токсичних речовин. 120

Секція 4–5. Молодий математик –програміст

77. *Гаврилюк В., Бомба А.Я.* Чисельне розв'язання модельних крайових задач на квазіконформні відображення в областях з неоднорідними включеннями та вільними межами 122
78. *Гаврюсєв С., Сяський А.О.* Математична модель часткового підсилення пластинки з криволінійним отвором двома стержнями в умовах циліндричного згину. 122
79. *Гнедко Н.М.* До питання використання ресурсів Internet в освітніх цілях. 123
80. *Громов Д.В.* Про необхідність вивчення функціональних можливостей інформаційно –пошукових систем мережі Інтернет. 124

81. *Климюк Ю.Є.* Просторові нелінійні сингулярно збудені крайові задачі типу “конвекція – дифузія” . . . 125
82. *Левінська І., Петрівський Я.Б.* Моделювання кінетики газоутворення водню із використанням програмних продуктів комп’ютерної математики. 126
83. *Мимрик Л., Коц І.В.* Математична модель потоку рідини через діафрагми нестандартних розмірів. . . 128
84. *Онищук В.В.* Проблеми захисту інформації в інформаційних мережах. 129
85. *Остачук Н.О., Крайчук С.О.* Додаткові функції задання та побудови графіків в програмі Mathcad. . . 130
86. *Подолець В., Петрівський Я.Б.* Модель фільтраційних процесів при дослідженні наслідків техногенної діяльності. 132
87. *Циганчук Л., Присяжнюк І.М.* Асимптотичний метод розв’язування одного класу нелінійних сингулярно збудених крайових задач типу „конвекція – дифузія – масообмін” 134
88. *Шафран Л., Петрівський Я.Б.* Інформаційно-моделююча система вилугування корисних компонентів. 136

Секція 6. Молодий філолог

89. *Антончук О., Хом’як І.М.* Лінгвістичні основи навчання орфографії в школі. 138
90. *Борицький В., Павлова О.І.* Місце термінології у системі сучасної англійської мови науки. 139
91. *Борицький В., Павлова О.І.* Лінгвістичні особливості медичної підмови сучасної англійської мови. . . . 140
92. *Гриценко А. Пульпер С.О.* Актуалізація опорних знань п’ятикласників у засвоєнні фольклорних творів 142
93. *Качанова Д., Шульжук Н.В.* Стилiстичний аспект дослідження синтаксичної організації творів Олександра Довженка. 143
94. *Смелянська В., Редько В.Г.* Сучасні підходи до планування програми з іноземної мови у початковій школі США. 145
95. *Фрідрих А., Вербець В.В.* Проблема підготовки майбутніх учителів –філологів до дослідницької діяльності в теорії і практиці вищої школи. 146
96. *Халимон І., Редько В.Г.* Умови формування професійної компетентності майбутніх учителів з другої спеціальності “Іноземна мова” 148
97. *Ярута Н.* Вибір героя біографічного твору. 149

Секція 7. Молодий історик

98. *Бородинська Л., Галуха Л.Ю.* Товариство взаємної допомоги євангельських християн у Другій Речі Посполитій. 152
99. *Ворон О.* Німецькі масові організації та їхня роль у суспільно –політичному житті міжвоєнної Чехословаччини. 153
100. *Герасименко О., Безклубенко С.Д.* Вплив традицій міської культури воліні на становлення української національної ідентичності 156
101. *Давидчук С., Сєєрова О.В.* Правовий статус російського дворянства згідно жалуваної грамоти 1785 р. 157
102. *Довгалець О., Карпуніна Т.О.* Гривні і куни стародавніх слов’ян. 158
103. *Желізняк В., Гур’янова І.Е.* Україна в глобалізаційних процесах. 160
104. *Іванченко О., Постоловський Р.М.* Виникнення вишеградського трикутника і прийняття декларації 162
105. *Капустін Г.М., Сєєрова О.В.* Сутність явища метаморфічного фаворитизму. 164
106. *Карпуніна Т.О., Гайбонюк В.Д.* Волинь 1939року: початок українсько –польського протистояння. . . 166
107. *Кравченко О., Побіргченко Н.С.* Історико –дослідницька діяльність Пантелеймона Куліша у 40 –і роки XIX століття. 169
108. *Ліончук О.П., Галуха Л.Ю.* „Майдан” як неінституційований вияв прямої демократії. 170
109. *Маркович В., Сєєрова О.В.* Реалізація анархістської ідеї в контексті революції 1905 –1907 рр. в Росії. 171
110. *Наумов А.С.* Президентські вибори – 2004 в Росії: причини перемоги В.Путіна 172
111. *Пилипович Т.В., Карпуніна Т.О.* Трагічна доля українців Холмщини періоду 1939 –1947 рр. в контексті українсько –польських відносин. 174
112. *Писцьо В., Давидюк Р.П.* Причини та початковий етап депортаційних акцій в Західній Україні 1939 –1941 років. 176
113. *Середюк О.А., Карпуніна Т.О.* Українські землі в складі Польського Королівства і Великого Литовського Князівства. 178
114. *Тимочко І.Б.* Волинське єпархіальне училище у другій половині XIX – початку XX ст. 181
115. *Швець Д., Карпуніна Т.О.* Берестейська унія та її вплив на українську національну еліту. 183
116. *Шмид О., Шеретюк В.М.* Еволюція національної політики царського уряду на Волині в XIX ст. . . . 185

Секція 8. Молодий громадянин держави

117. *Веренько В., Бурдяк В.І.* Участь молоді та молодіжних об’єднань у політичних процесах України: політичний та морально –етичний аспекти. 187
118. *Зайва Ю.А.* Спільна робота дошкільного закладу і сім’ї щодо статево –рольової соціалізації дітей дошкільного віку. 188
119. *Князєв А., Ротар Н.Ю.* Проблема формування політичної компетентності молоді в Україні. 189
120. *Корольова Н., Гавриш І. В.* Педагогічні умови формування національно –політичної еліти молоді. . . 190

121.	<i>Ларіна Т., Тезікова С.В.</i> Діяльність професійних об'єднань у вирішенні питання професійної реалізації вчителів у США.	191
122.	<i>Марчук Г.В.</i> Особливості формування основ соціальної поведінки дошкільників.	193
123.	<i>Міркевич В.П.</i> Проблема виховання соціальної компетентності дітей дошкільного віку у теорії і практиці дошкільної освіти.	194
124.	<i>Сливка В.П., Тезікова С.В.</i> Портфоліо як засіб професійного вдосконалення молодого фахівця (за результатами вивчення досвіду США)	194
125.	<i>Сошников А.А., Семькин Н.В.</i> Повышение правовой культуры в г.Донецке и Донецкой области путем реализации специальных программ, на примере Донецкого регионального информационно – правового центра (ДРИПЦ)	196
126.	<i>Удод О.В.</i> Проблеми соціальної адаптації дітей з особливими потребами засобами монтесорі –педагогіки.	197
127.	<i>Цікул І., Ротар Н.Ю.</i> Політична соціалізація як механізм формування гендернорівних орієнтацій української молоді.	198
128.	<i>Черній А.Л.</i> Легітимізаційний синдром суспільно –політичної кризи.	199
129.	<i>Чорний Б., Мармуль Л.О.</i> Ефективна регіональна політика як шлях до економічної єдності України.	200
	ЗМІСТ.	202

Наукове видання

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Матеріали II Всеукраїнської
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

17–18 травня 2007 року
м. Рівне

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Войтович І.С.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 25. Тираж 150 прим. Зам № 25/1.

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно–видавничого відділу РДГУ
33000 м. Рівне, вул.С.Бандери, 12